

## บทที่ 4

### วิเคราะห์ปัญหาทางกฎหมายและอุปสรรคในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจการ ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ธุรกิจท่องเที่ยวเป็นธุรกิจที่มีความสำคัญต่อประเทศเป็นอย่างมาก ด้วยธุรกิจท่องเที่ยวนี้เป็นธุรกิจที่ทำรายได้และยังช่วยสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ประชาชนให้ได้มีงานทำ ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นแล้ว ธุรกิจท่องเที่ยวก็ยังเป็นกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมด้วย

ซึ่งสถานการณ์ปัจจุบันทำให้เห็นได้ว่าสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวทำให้เกิดความเสื่อมโทรมเป็นอย่างมาก จนทำให้ธุรกิจท่องเที่ยวต้องได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ดังกล่าว

ดังนั้นการศึกษาถึงมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว ก็จะทำให้เกิดความเข้าใจถึงสภาพปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจนเพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้กิจการท่องเที่ยวเกิดความยั่งยืนต่อไป ซึ่งการศึกษามาตรการทางกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวมีรายละเอียดดังนี้

#### วิเคราะห์ความสำคัญของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

##### 1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เนื่องจากรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศที่ใช้ควบคุมพฤติกรรมต่างๆ ของประชาชนในสังคม โดยที่ผู้ใดจะกระทำการที่ขัดต่อบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายสูงสุดมิได้ สำหรับความสำคัญของรัฐธรรมนูญต่องานวิจัยฉบับนี้ คือ กฎหมายรัฐธรรมนูญได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อคุณภาพและความเป็นอยู่ของประชาชนโดยได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของประชาชนในการอนุรักษ์ บำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งหวังที่จะให้ประชาชนทุกคนมีสภาพแวดล้อมที่ดี ดังนั้นประชาชนในสังคมจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้อย่างเคร่งครัด

บทบัญญัติที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ บำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยตามที่กล่าวมาแล้วนั้น เป็นบทบัญญัติที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการมีส่วนร่วมกับรัฐในการอนุรักษ์ บำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความคงอยู่อย่างยั่งยืน เพื่อให้ประชาชนนั้นมีสิ่งแวดล้อมที่ดีตลอดไป ซึ่งในการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนนั้นก็จำเป็นจะต้องอาศัยระบบการจัดการกับทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของบริเวณแหล่งท่องเที่ยวที่ติดกัน โดยที่รัฐและประชาชนจะต้องให้ความร่วมมือกันในการจัดการกับทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อที่จะทำให้แหล่งท่องเที่ยวนั้นเกิดความอุดมสมบูรณ์และยั่งยืนต่อไป แต่เนื่องจากกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นเป็นกฎหมายแม่บทที่ต้องมีการนำกฎหมายลูกมาใช้ประกอบด้วย จึงทำให้ในเรื่องการท่องเที่ยวจะต้องมีการนำเอาพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 มาบังคับจะใช้บังคับเพียงกฎหมายรัฐธรรมนูญมิได้

## 2. พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522

พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทย โดยมีกำหนดวิธีดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ซึ่งจะเห็นได้จากวัตถุประสงค์ของ "การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย" ตามบทบัญญัติที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

ซึ่งความสำคัญของพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยต่องานวิจัยฉบับนี้คือเป็นกฎหมายที่มีการกำหนดเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยเพื่อให้การท่องเที่ยวของ泰นั้นสามารถที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เกิดความสนใจที่จะมาท่องเที่ยวมากขึ้นและยังมีการกำหนดเกี่ยวกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้อยู่ในสภาพที่ดีและมีความสมบูรณ์ เนื่องจากทรัพยากรทางการท่องเที่ยวนั้นนับวันจะถูกทำลายและเสื่อมโทรมลงไปอย่างมาก โดยที่ไม่ได้รับการฟื้นฟูให้อยู่ในสภาพที่ดีดังเดิม ดังนั้นพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการท่องเที่ยวของไทย เพื่อเป็นการผลักดันให้ธุรกิจท่องเที่ยวนั้นมีความก้าวหน้าและเพื่อเป็นการรักษาคุณภาพของสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และยั่งยืนต่อไป

อาจกล่าวได้ว่าพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวนอกจากจะกล่าวถึงการท่องเที่ยวแล้วยังได้เห็นความสำคัญของสิ่งแวดล้อมที่เป็นทรัพยากรทางการท่องเที่ยวอีกด้วย เพื่อเป็นการให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรทางการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนคงอยู่ตลอดไปได้

## 3. พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.2551

พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติก็เป็นอีกพระราชบัญญัติหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมและแหล่งท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก โดยที่พระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นกฎหมายใหม่ที่บังคับใช้ในปี พ.ศ.2551 ด้วยเหตุผลในการประกาศใช้ที่ว่า ในเรื่องของนโยบายและ

การบริหารจัดการการท่องเที่ยวของไทยนั้น ได้มีการกระจายอยู่ตามหน่วยงานของรัฐ ทำให้การบริหารจัดการและการพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปอย่างไม่เต็มที่เท่าที่ควร ซึ่งเป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งในการพัฒนาการท่องเที่ยว จึงเห็นควรให้มีการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของไทยอย่างเป็นระบบ จึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.2551 ที่บังคับใช้ในปัจจุบันนี้

ประกอบกับสถานการณ์ปัจจุบันนี้จะสังเกตเห็นได้ว่า แหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรทางการท่องเที่ยวเป็นจำนวนไม่น้อยที่เกิดความเสื่อมโทรมอันเนื่องมาจากการกระทำของมนุษย์ทั้งโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตามและขาดการพัฒนาปรับปรุงให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ดังเดิมดังนั้น เพื่อให้การบริหารและการพัฒนาการท่องเที่ยวเกิดความมั่นคง สามารถที่จะพัฒนาให้ระบบการท่องเที่ยวของไทยเป็นที่พอใจแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นให้นักท่องเที่ยว

พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติจึงได้มีบทบัญญัติที่เกี่ยวกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวและแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้การท่องเที่ยวของไทยนั้นเกิดความยั่งยืน โดยที่แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวนั้นก็ได้มีการกำหนดแผนที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวไว้ด้วยเพื่อที่จะรักษาทรัพยากรของแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสมบูรณ์ โดยกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการให้มีอำนาจกำหนดเขตพัฒนาการท่องเที่ยว (ม.17) เพื่อให้พื้นที่ในเขตดังกล่าวได้มีการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สมบูรณ์โดยที่มีการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมในบริเวณนั้นๆให้เกิดความสมบูรณ์ตลอดไป กล่าวคือเมื่อสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวมีความสมบูรณ์ก็ย่อมส่งผลต่อภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวด้วย

#### 4. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

พระราชบัญญัติการสาธารณสุขเป็นกฎหมายที่คุ้มครองสุขภาพลักษณะและอนามัยสิ่งแวดล้อม สุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข โดยที่กฎหมายดังกล่าวมีขอบเขตครอบคลุมกิจกรรมประเภทต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตลอดจนสุขภาพอนามัยของประชาชนเป็นสำคัญ

โดยบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 นั้น กรณีที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวคือ ในส่วนของการประกอบกิจการ โรงแรมและที่พักอาศัยของนักท่องเที่ยว ที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างมาก โดยมีการกำหนดการจัดการด้านสุขาภิบาลและสิ่งแวดล้อมในการประกอบกิจการ โรงแรมไว้ดังนี้

1. การกำจัดสิ่งสกปรกและของเสียภายใน โรงแรมและที่พักอาศัย
2. การควบคุม โรงแรมและที่พักอาศัยที่ผิดสุขลักษณะ

### 3. การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

#### 5. พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547

พระราชบัญญัติโรงแรมมีความสำคัญต่อธุรกิจท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก เนื่องจากเมื่อมีผู้มาท่องเที่ยว ก็ต้องมีการมาพักอาศัย ไม่ว่าจะในระยะเวลาสั้นหรือในระยะยาวก็ตาม ซึ่งโรงแรมก็เป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวจะต้องคำนึงถึงเมื่อต้องการมาท่องเที่ยว ทำให้โรงแรมกลายเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการท่องเที่ยว

เมื่อธุรกิจท่องเที่ยวเกิดการขยายตัวเพิ่มมากขึ้นและจำนวนนักท่องเที่ยวก็ปรับเปลี่ยนมากขึ้นด้วย ดังนั้นความต้องการสถานที่ในการพักอาศัยในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวจึงมีความสำคัญและความต้องการเป็นอย่างมาก ซึ่งจะเห็นได้จากในปัจจุบันที่จำนวนการจองห้องพักและโรงแรมในช่วงวันหยุดต่างๆ แทบไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว จึงทำให้ธุรกิจโรงแรมต้องมีจำนวนที่เพิ่มขึ้นตามมา

เมื่อธุรกิจโรงแรมได้มีการเพิ่มจำนวนขึ้นมา ก็เป็นเรื่องยากแก่การควบคุมธุรกิจดังกล่าวให้เป็นที่ไปตามมาตรฐานที่กำหนด พระราชบัญญัติโรงแรมจึงได้มีบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจโรงแรมและในด้านการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไว้ด้วยตามที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 เนื่องจากธุรกิจโรงแรมอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมากถ้ามีระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ไม่มีประสิทธิภาพ เช่น ปัญหาการปล่อยน้ำเสียภายในโรงแรมที่อาจส่งผลกระทบต่อแม่น้ำหรือแหล่งน้ำบริเวณนั้นได้ ปัญหาขยะมูลฝอยต่างๆ ภายในโรงแรมซึ่งปัญหาดังกล่าวได้ส่งผลกระทบมากขึ้นจึงได้มีพระราชบัญญัติโรงแรมเกิดขึ้นมา เพื่อใช้ควบคุมการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมให้เป็นที่ไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด เพื่อความสะดวกในการควบคุมธุรกิจดังกล่าวให้เป็นไปตามมาตรฐานเดียวกันและเพื่อให้ผู้ที่มาท่องเที่ยวเกิดความประทับใจและเกิดความปลอดภัยในระหว่างการพักอาศัย

#### 6. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาตินั้นเป็นกฎหมายที่กำหนดเกี่ยวกับนโยบายการส่งเสริมและรักษาคุณภาพของสิ่งแวดล้อมโดยตรง เพื่อส่งเสริมให้มีการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์ และเกิดประโยชน์ต่อประชาชนและสังคมในด้านการมีสิ่งแวดล้อมที่ดี โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมช่วยให้สังคมเกิดจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้ดำรงอยู่ต่อไปอย่างยั่งยืน ไม่เกิดความเสื่อมโทรมจากการกระทำของมนุษย์ไม่ว่าจะโดยตั้งใจหรือไม่ ตลอดจนได้มีแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพของสิ่งแวดล้อมด้วย

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้เน้นให้ประชาชนในสังคมได้มีส่วนร่วมในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กับการดำเนินงานส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของเจ้าหน้าที่ไปควบคู่กันเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จที่เป็นไปตามกฎหมายและเกิดประโยชน์ต่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ

ในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมนั้นตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้มีการกำหนดนโยบายการจัดการสิ่งแวดล้อมไว้ในหลายๆ ด้านด้วยกัน ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว เพื่อใช้เป็นนโยบายการจัดการสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมบูรณ์และยั่งยืนต่อไปได้

## วิเคราะห์อำนาจหน้าที่ขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และส่งเสริมกิจการท่องเที่ยว

### 1. อำนาจหน้าที่ขององค์กรภาครัฐ

จากการศึกษาเกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ขององค์กรภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวนี้ สามารถวิเคราะห์อำนาจและหน้าที่ขององค์กรทั้งสองได้ดังนี้

#### 1) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

เป็นองค์กรภาครัฐองค์กรหนึ่งที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการท่องเที่ยวของไทยให้ได้มีการพัฒนาและได้รับการส่งเสริมอย่างเต็มที่ ซึ่งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้กำหนดให้สำนักพัฒนาการท่องเที่ยวมีอำนาจและหน้าที่หลักในการพัฒนามาตรฐานในการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ซึ่งในการดำเนินงานเพื่อพัฒนามาตรฐานการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวนี้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาให้ได้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์เท่าที่ควร แม้ว่ากระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจะได้มีการกำหนดแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างชัดเจนแล้วก็ตาม แต่ก็ไม่สามารถพัฒนาการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวของไทยให้มีการพัฒนาอย่างเต็มที่ได้

#### 2) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ตามพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนั้นได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่สำคัญคือ กำหนดให้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนการประกอบอาชีพของคนไทยในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้การท่องเที่ยวของไทยนั้นได้มีการพัฒนาและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

ซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีการวางแผนในการพัฒนาการท่องเที่ยวและการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวไว้เป็นสำคัญ โดยที่เน้นการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวของไทยทั่วทั้งประเทศให้มีทัศนียภาพที่สวยงาม เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและเพิ่มศักยภาพให้กับธุรกิจท่องเที่ยวด้วย

## 2. อำนาจหน้าที่ขององค์กรเอกชน

จากการศึกษาเกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ขององค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวนี้ สามารถวิเคราะห์เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ขององค์กรภาคเอกชนดังนี้

### 1) สมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว ( Association of Thai Travel Agents: ATTA )

สมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยวมีอำนาจและหน้าที่หลักที่สำคัญคือ ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบวิสาหกิจการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งจะเห็นได้จากวัตถุประสงค์หลักของสมาคมที่ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมการประกอบวิสาหกิจการท่องเที่ยวเป็นหลัก แต่วัตถุประสงค์หลักของสมาคมไม่ได้กล่าวถึงการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวไว้เลย ซึ่งความเป็นจริงในการประกอบวิสาหกิจท่องเที่ยวนั้นย่อมส่งผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรทางธรรมชาติบริเวณดังกล่าวเป็นจำนวนมาก จนทำให้ผู้ประกอบการท่องเที่ยวละเลยถึงเรื่องดังกล่าวไป ทำให้เกิดปัญหาต่อการท่องเที่ยวของไทยตามมาได้

### 2) สมาคมโรงแรมไทย ( Thai Hotels Association: THA)

จากการศึกษาถึงอำนาจและหน้าที่ของสมาคมโรงแรมไทยนั้นจะเห็นได้ว่า สมาคมโรงแรมไทยมีวัตถุประสงค์หลักในการส่งเสริมการประกอบวิสาหกิจประเภทกิจการโรงแรมและการท่องเที่ยวของไทยเพื่อให้การประกอบกิจการ โรงแรมและการท่องเที่ยวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและดำเนินการให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติไว้แต่วัตถุประสงค์ของสมาคมโรงแรมไทยได้แลเห็นแต่การส่งเสริมธุรกิจโรงแรมและการท่องเที่ยวเป็นหลัก ไม่ได้ให้ความสำคัญแก่ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมจากการประกอบธุรกิจดังกล่าวเท่าที่ควร

### 3) สมาคมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ( Tourism Council of Thailand )

สมาคมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรภาคเอกชนที่ให้ความสำคัญต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยและการอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรมของไทย ประเพณีอันดีงาม รวมทั้งในเรื่องของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วย ซึ่งปัจจุบันนี้สมาคมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้เข้ามามีบทบาทกับการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก เพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

ถึงแม้ว่าสมาคมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะมีบทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยว และการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์อย่างยั่งยืนก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติในเรื่องของการพัฒนาการท่องเที่ยวและการจัดการมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นนั้นไม่ได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หลักของสมาคมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเท่าที่ควร เนื่องจากขาดการปฏิบัติงานอย่างจริงจัง จึงส่งผลให้สภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวเกิดความเสื่อมโทรมและไม่ได้มาตรฐานของการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ

### 3. อำนาจและหน้าที่ของประชาชน

อำนาจและหน้าที่ของประชาชนหรือนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว นั้นไม่มีกฎหมายใดกำหนดเกี่ยวกับหน้าที่ของนักท่องเที่ยวในแง่ของการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีสภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่ดี เมื่อได้ศึกษาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่เป็นกฎหมายสูงสุดนั้น เห็นได้ว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้การรักษาสภาพของสิ่งแวดล้อมนั้นเป็นหน้าที่ของรัฐและประชาชน ซึ่งการรักษาสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมบูรณ์นั้นต้องเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งกฎหมายได้กำหนดให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมร่วมกับรัฐในการรักษาคุณภาพของสิ่งแวดล้อม แต่การปฏิบัติตามกฎหมายที่รัฐและประชาชนจะต้องร่วมมือกันในการรักษาคุณภาพของสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในสภาพที่ดีนั้นเป็นไปได้ยาก เนื่องจากประชาชนนั้นไม่สามารถที่จะเข้าถึงกฎหมายและปฏิบัติให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติได้อย่างเต็มที่ จึงทำให้เรื่องของการดูแลรักษาคุณภาพของสิ่งแวดล้อมนั้นไม่มีประสิทธิภาพและไม่เกิดประโยชน์เท่าที่ควร

เมื่อการรักษาสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญต่อการท่องเที่ยวของไทยเป็นอย่างมาก แหล่งท่องเที่ยวในที่ต่างๆ ที่เสื่อมโทรมลงจะต้องได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้อยู่ในสภาพที่ดีดั้งเดิมโดยเร็ว แต่กฎหมายก็ยังไม่ได้บัญญัติให้ชัดเจนเกี่ยวกับหน้าที่ของประชาชนหรือนักท่องเที่ยวที่จะต้องมีความรับผิดชอบต่อแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นปัจจัยหลักในการประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวที่เป็นธุรกิจที่หารายได้ให้แก่ประเทศเป็นอันดับต้นๆ ด้วย ตลอดจนการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยให้มีศักยภาพทัดเทียมนานาประเทศได้

### วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมาย

ในปัจจุบันมาตรการทางกฎหมายต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องในด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว ไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสิ่งแวดล้อมและธุรกิจท่องเที่ยวได้ดีเท่าที่ควร ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะได้มีนโยบายในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และนโยบายด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นแล้วก็ตามแต่ก็ยังไม่สามารถที่จะผลักดันให้ธุรกิจท่องเที่ยววันนี้ดำเนินไปได้อย่างมี

ประสิทธิภาพและไม่สามารถช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวซึ่งเป็นปัจจัยหลัก ให้มีสภาพคงอยู่ตลอดไปอย่างยั่งยืนได้ จึงสามารถวิเคราะห์ประเด็นปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายได้ดังนี้

### 1. ปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย

เนื่องจากพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนี้เป็นกฎหมายหลักที่มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของไทยโดยตรง ซึ่งจะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522นั้น ได้มีการบังคับใช้มาเป็นเวลานานพอสมควร โดยที่ไม่มีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้มีความสอดคล้องกับการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวของไทยในปัจจุบันแต่อย่างใด โดยที่เนื้อหาของสาระของพระราชบัญญัติก็ไม่มี ความชัดเจนเท่าที่ควร กล่าวคือพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 นั้น ได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับขั้นตอนในการดำเนินงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้มีอำนาจหน้าที่ และการปฏิบัติงานอย่างไรเท่านั้น ซึ่งเป็นเพียงการกำหนดวิธีปฏิบัติงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยไว้เป็นหลักการสำคัญเท่านั้น โดยที่พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522ไม่ได้มีการกำหนดเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการจัดการกับแหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรบริเวณ แหล่งท่องเที่ยวไว้เป็นหลักการสำคัญแต่อย่างใด ซึ่งในความเป็นจริงการจัดการกับทรัพยากรของ แหล่งท่องเที่ยวก็มีความสำคัญเป็นอย่างมากไม่น้อยไปกว่าในเรื่องของการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ เป็นที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเลยและในปัจจุบันพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวก็ไม่ได้มีการ ปรับปรุงแก้ไขให้มีความสอดคล้องกับการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนได้ดีเท่าที่ควร ดังนั้นถ้าไม่มีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 ที่เป็นกฎหมายหลักที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวของไทยแล้วการที่จะบังคับใช้ กฎหมายดังกล่าวให้เกิดประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการท่องเที่ยวของไทยย่อมเป็นไปได้ยากเช่นกัน

### 2. ปัญหาการกำหนดบทลงโทษ

เมื่อพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 ที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันไม่ มีการกำหนดเกี่ยวกับบทลงโทษ ทั้งโทษทางแพ่งหรือแม้แต่โทษทางอาญาก็ยังไม่มี การกำหนดให้บุคคลที่กระทำให้เกิดความเสื่อมโทรมของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวนั้นจะต้องได้รับโทษตาม กฎหมายแต่อย่างใด จึงเป็นการที่ยากแก่การควบคุมดูแลผู้ที่ดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวให้ได้ดำเนิน ธุรกิจการท่องเที่ยวโดยไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดความยั่งยืนได้

เนื่องจากพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 นั้นได้ให้ความสำคัญแก่การบริหารงานภายในองค์กรและการส่งเสริมการท่องเที่ยวแต่เพียงอย่างเดียว โดยไม่ได้แลเห็นถึงความสำคัญของบตลงโทษที่จะนำมาบังคับแก่บุคคลหรือองค์กรที่ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมต่อทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ซึ่งบตลงโทษนั้นมีความสำคัญมาก กล่าวคือ บตลงโทษจะเป็นตัวกำหนดเกี่ยวกับความรับผิดชอบที่บุคคลที่ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมต่อทรัพยากรทางการท่องเที่ยว นั้นจะต้องรับผิดชอบต่อการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมขึ้นกับแหล่งท่องเที่ยวต่างๆไม่ว่าการกระทำดังกล่าวจะเกิดขึ้นโดยตั้งใจหรือไม่ก็ตาม

### 3. ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการ

คณะกรรมการตามพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522คือคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งคณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยเป็นหลักภายใต้การดำเนินงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เมื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนนั้นจะต้องเป็นการท่องเที่ยวที่จะต้องมีการจัดการกับทรัพยากรทางการท่องเที่ยวให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์แล้ว อำนาจในการจัดการย่อมมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพื่อให้การส่งเสริมการท่องเที่ยวนั้นมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์อย่างสูงสุดต่อการท่องเที่ยวของไทย แต่อำนาจของคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนั้นไม่มีอำนาจในการจัดการกับทรัพยากรทางการท่องเที่ยวแต่อย่างใด จึงเป็นเรื่องยากแก่การที่คณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจะเข้ามาจัดการกับทรัพยากรทางการท่องเที่ยวได้จึงส่งผลให้แหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรบริเวณดังกล่าวเกิดความเสื่อมโทรมไปโดยที่ไม่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้มีสภาพที่คงเดิมได้

### 4. การจัดสรรงบประมาณ

การส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยนั้นงบประมาณเป็นสิ่งสำคัญที่มีส่วนช่วยในการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน โดยที่เห็นความสำคัญของการส่งเสริมการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นต่างๆ ที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญหลายแห่ง ซึ่งความเป็นจริงแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นไม่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงสภาพแวดล้อมบริเวณแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความสมบูรณ์เท่าที่ควร ขาดการจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นธรรมเพื่อที่จะนำมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นดังกล่าวให้เกิดความยั่งยืนได้ เมื่อเปรียบเทียบกับส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองหรือในจังหวัดใหญ่ๆที่จะทำให้เห็นถึงความแตกต่างด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก เนื่องจากในเมืองหรือจังหวัดใหญ่ๆนั้นย่อมได้รับการจัดสรรงบประมาณในการส่งเสริมการ

ท่องเที่ยวก่อนในระดับท้องถิ่น จึงเกิดปัญหาการจัดสรรงบประมาณที่ไม่มีการกระจายงบประมาณที่จะนำมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างทั่วถึงกัน

ถึงแม้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ซึ่งกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีหน้าที่ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นของตนก็ตาม แต่ด้วยปัญหาการจัดสรรงบประมาณที่เกิดขึ้นย่อมทำให้การส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นนั้นเป็นไปได้ยากแม้ว่ากฎหมายจะกำหนดไว้ชัดเจนแล้ว

### 5. การกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบ

ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยนั้นมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการส่งเสริมการท่องเที่ยวตามพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522คือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยมีหน้าที่หลักในการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ธุรกิจท่องเที่ยวมีความเจริญก้าวหน้าไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความมั่นคงสามารถที่จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศมีความรุ่งเรืองและมั่นคงได้ ซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวนั้นมีเพียงการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่เป็นองค์กรหลักที่สำคัญเป็นอย่างมาก จะสังเกตได้ว่าแม้ธุรกิจท่องเที่ยวจะเป็นธุรกิจหลักของประเทศธุรกิจหนึ่ง แต่ในปัจจุบันนี้การกำหนดหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยก็ไม่ได้มีการมอบหมายหรือกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบเพิ่มขึ้นแต่อย่างใด โดยเฉพาะหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยวก็ไม่ได้มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนเท่าที่ควร